

PENİS FRAKTÜRÜ VE TEDAVİ SONUÇLARI

PENIL FRACTURE AND RESULTS OF TREATMENT

Dr. Yılmaz AKSOY, Dr. İsa ÖZBEY, Dr. Okan BİÇGİ, Dr. Özkan POLAT, Dr. Azam DEMİREL, Dr. Güray OKYAR

ÖZET: Haziran 1991-Ekim 1998 tarihleri arasında kliniğimizde tedavi edilen 15 penis fraktürü hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaş ortalaması 29.8 yıl (21-49 yıl) idi. On olguya erken cerrahi, 5 olguya konservatif tedavi uygulandı. Postoperatif komplikasyon oranları cerrahi grupta % 10 (yara enfeksiyon gibi) ve konservatif grupta ise % 40 (penil kurvatür ve fibröz plak gibi) idi. Cerrahi tedavi uygulanan hastalarda hastanede kalış süreleri 2-5 gün (ortalama: 4.1 gün), konservatif tedavi uygulanan hastalarda ise 5-14 gün (ortalama: 8.6 gün) olarak tespit edildi. Sonuç olarak penis fraktürü tedavisinde erken cerrahının uygun, etkili hastanede kalış süresi kısa ve komplikasyon oranı düşük bir tedavi modalitesi olduğu kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: Penis, fraktür, tedavi

SUMMARY: Fifteen patients with fracture of the penis were treated conservatively or surgically between June 1991-October 1998 at our clinic. Average age of the patients was 29.8 years, with range from 21 to 49 years. Ten of patients were treated surgically, immediately after the diagnosis was established, whereas 5 were treated conservatively. Postoperative complications were 10% in surgical group such as wound infection and 40% in conservative group such as penile curvature and fibrous plaque. The duration of hospital stay in surgically treated patients ranged from 2 to 5 days (average: 4.1 days), in conservatively treated patients ranged from 5 to 14 days (average: 8.6 days). In conclusion, we think that early surgical treatment is useful, effective, short hospitalisation duration and has low complication ratio in penile fracture management.

Key Words: Penis, fracture, treatment

Penis fraktürü, genellikle erekşiyon halindeki penise, küt travmaya bağlı olarak bir veya iki corpora cavernosa rüptürü ile oluşur. Şiddetli injurilerde corpus spongiosum ve üretra da travmadan etkilenebilir (1). Koitus, penis erekşiyon halindeyken yataktaki dönme, mastürbasyon esnasında anormal büükülme, erekşiyonu sonlandırmak için penisin büükülmesi, at tepmesi gibi çeşitli etyolojik faktörler bildirilmiştir (1,2). Ancak çoğu zaman gerçek sebe卜 öğrenilemez.

Hastalar sıkılıkla kırılma sesi duyduktan sonra, hızlı bir erekşiyon kaybı ve şiddetli lokal ağrı duyduklarını ifade ederler (3).

Önerilen popüler tedavi, tanı konulduğunda erken dönemde cerrahi olarak hematomun boşaltılması ve tunica albugeniadaki yırtığın tamir edilmesidir (1-4).

Biz çalışmamızda retrospektif olarak 15 penis fraktürü hastaının geç dönem tedavi sonuçlarını literatürle karşılaştırdık.

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Uroloji Anabilim Dalı
Yazışma Adresi: Dr. Yılmaz AKSOY
Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Uroloji Anabilim Dalı
Erzurum

MATERIAL ve METOD

Haziran 1991 ile Ekim 1998 tarihleri arasında penis fraktürü nedeniyle kliniğimizde tedavileri yapılan toplam 15 hasta değerlendirildi. Hastaların yaşları 21-49 yıl (ortalama: 29.8 yıl) idi. Hastaların anamnezinde zorlu koitus, yataktan düşme, uyku sırasında yataktaki dönme, erekşiyonu sonlandırmak için penisi büükme gibi ifadeler mevcut olmasına rağmen, çelişkiler olması dikkat çekiciydi.

Hastaların hiçbirinde uretroraji yoktu, spontan idrar yapabiliyorlardı ve her olguya kolaylıkla üretral kateter yerleştirildi. Gerek görülmediği için hiçbir olguya üretrografi yapılmadı. On olguya fizik muayene ile tanı konulur konulmaz akut dönemde cerrahi, 5 hastaya ise konservatif tedavi uygulandı. Penise sirkümsiyon tarzında insizyon yapıldıktan sonra penis cildi radikse doğru deglove edilerek hematom boşaltıldı ve tunica albugeniadaki yırtık 3/0 kromik katgüt ile onarıldı. Küçük bir penroz dren yerleştirilip sütür hattından çıkartıldı. Transuretral sonda ve penroz dren 24 saat sonra çekildi. Konservatif tedavi uygulanan 5 olguda transuretral sonda konularak baskılı pansuman, buz tatbiki, sedasyon, antibiyotik ve antienflamatuar uygulandı.

Takiplerde fizik muayene ile penis değerlendirildi, erekşiyon sırasında deformite, ağrı, erekşiyon kalitesi, koitus sırasında zorluk veya ağrı durumu sorgulandı. Takip periyodu 1-78 ay (ortalama: 36 ay) arasında idi.

BULGULAR

Erken dönemde cerrahi tedavi uygulanan 10 hastanın hospitalizasyon süresi 2 ile 5 gün (ortalama: 4.1 gün) iken, konservatif tedavi yapılan grupta bu süre 5-14 gün (ortalama: 8.6 gün) idi. Cerrahi tedavi uygulanan olguların özellikleri Tablo-1'de gösterilmiştir. Hastaların fraktürün oluşuya, ameliyata alımmaları arasında 3 saatten 48 saatte kadar değişen süreler mevcuttu. Opere edilen 10 olgudan 3'ü çeşitli nedenlerle takiplere gelmediğleri için 1. aydan sonra takipleri yapılamadı. Konservatif tedavi grubunda ise 1 olgu takiplere gelmedi. Ameliyat yapılan grupta ağrılı erekşiyon, peniste angulasyon, koitus zorluğu, yırtık bölgesinde ele gelen skatris dokusu saptanmadı. Sadece erken dönemde 1 olguda yara enfeksiyonu gelişti. Konservatif tedavi grubunda 1 olguda peniste sağa angulasyon ve lateralde 2x1 cm'lük skatris plağı ve bir olguda peyroni benzeri 1x1 cm'lük plak tesbit edildi. Bir olguda bilateral corpora cavernosum rüptürü ve yaygın skrotal hematom olduğundan skrotuma penroz drenatibik edildi ve 3. gün çekildi.

dönme, mastürbasyon esnasında anormal bükülme, erekte penise pantolon giymeye çalışma gibi farklı nedenler de bildirilmiştir (2-4).

Hastalar kırılma sesini takiben peniste şiddetli lokal ağrı, hızlı bir erekşiyon kaybı, peniste morarma ve şişme tarif ederek hekime başvurmaktadır (3). Fizik muayenede tunica albugeniadaki yırtığın aksi yönünde eğilme ve yırtık bölgesinde kanamaya bağlı şişlik, renk değişikliği ve hematom saptanmaktadır (4,5).

Penis fraktürlerinin tedavisinde konservatif ve cerrahi yöntemler uygulanmıştır, ancak son yıllarda cerrahi tedavi oldukça popülerite kazanmış ve konservatif tedavi hemen terkedilmiştir (1-4). Bizim olgularımızda da tercih ettiğimiz tedavi yöntemi cerrahi metod olmuştur. Üç olgumuzun ameliyatı kabul etmemesi, 2'sinde de hematomun oldukça lokalize olması dolayısıyla konservatif davranışılmıştır.

Literatürde konservatif tedavi gören hastalarda hastanede kalış süresi 4 ile 71 gün arasında rapor edilmiştir (2,6). Bu süre erken cerrahi uygulanan grupta çeşitli serilerde ortalama 3.5-4.1 ve 4.3 gün arasında bildirilmiştir (3,4,7). Bizim olgularımızda hastanede kalış süreleri konservatif ve cerrahi tedavi gruplarında sırasıyla 5-14 gün (ortalama: 8.6 gün) ve 2-5 gün (ortalama: 4.1 gün) idi.

Penis fraktürüyle birlikte görülebilen üretra yaralanması

Tablo-1: Erken cerrahi müdahale yapılan penis fraktürü hastaların klinik özelliklerı

Cerrahi tedavi uygulanan hasta sayısı	10
Hastanede kalış süresi	2-5 gün (ortalama: 4.1 gün)
Lezyonun lokalizasyonu	Sağ corpus cavernosumda : 6 Sol corpus cavernosumda : 3 Her iki corpus cavernosada : 1
Tunica albugeniadaki yırtık uzunluğu	0.5-1 cm : 8 1.5 cm : 1 2 cm : 1
Erken dönem komplikasyon	Cilt enfeksiyonu : 1
Geç dönem komplikasyon	

TARTIŞMA

Penis fraktürü nadir bir injüridir. Her 175000 hastane başvurusundan birinde penisin künt travması bildirilmiştir. Fraktür, erekşiyondaki organın anormal kıvrılmasına yol açan direk künt travmayı takiben oluşur. Predispozan faktörlerden biri olarak, erekşiyon esnasında tunica albugenia kalınlığının 2 mm'den 0.5-0.25 mm'ye kadar incelmesi gösterilmiştir (5).

Penis fraktürü çoğunlukla koitus sırasında penisin vajinadan kayıp perineye isabet etmesiyle oluşmasına rağmen, nadir olarak penis erekşiyon halindeyken yataktan

sıklığı literatürde % 20-38 oranında bildirilmiştir (6,7). Bazı araştırmacıların tüm penis fraktürü olgulara retrograd üretrogram yapılmasını tavsiye etmelerine rağmen (3,10), bazıları üretra rüptürü düşündürün idrar yapma zorluğu, üretoraji, gros veya önemli mikroskopik hematóri durumlarında üretrogram yapılmasını önermektedirler (4,7). Ancak bizim olgularımızın hiçbirinde üretra yaralanması gözlenmemiştir ve hiçbir olgumuzda üretrogram endikasyonu oluşmamıştır.

Buck fasyası yırtıldığında hematoma skrotuma doğru yayılabilmektedir (7). Bizim olgularımızın birinde

müdahale gerektirecek kadar yaygın skrotal hematom saptanarak penroz dren tatbikiyle tedavi edildi.

Bazı çalışmalarda hastaların kataterize edilmesi, antibiyotik tedavisi ve erken postoperatif dönemde erekşiyonu önleyici ilaçların verilmesine gerek olmadığı bildirilmektedir (7). Biz olgularımızın hepsine transüretral küçük kalibreli sonda koyduk fakat 24 saat içerisinde çikardık ve antibiyotik tedavisi uyguladık. Ancak erekşiyonu önlemek için ilaç tedavisine gerek olmadığı kanaatindeyiz.

Penis fraktürüün penil deformite, ağrılı erekşiyon, koitus zorluğu, suboptimal erekşiyon, psödo-divertikül gibi önemli komplikasyonları mevcuttur (3-10). Bu komplikasyonlar konservatif tedavi görünen grupta % 10-30 arasında rapor edilirken (6), cerrahi olarak tedavi edilen grupta % 0-10 arasında bildirilmiştir (3,4,6). Bizim olgularımızda cerrahi grupta erken dönemde 1 olguda (% 10) yara enfekşiyonu tesbit edilirken geç dönemde komplikasyona rastlanılmadı. Konservatif grupta ise 2 olguda (%40) geç dönem komplikasyon görüldü.

Sonuç olarak, kısa hospitalizasyon süresi, düşük morbidite ve komplikasyon oranı nedeniyle penis fraktürlerinin popüler tedavisi erken cerrahidir. Üretrorajisi ve işeme zorluğu olan olgularda mutlaka üretrografi ile üretra patolojisinin de değerlendirilmesinin çok önemli bir konu olduğunu düşünmektediriz.

KAYNAKLAR

1. Ashraf J, Nazir AW, Pirzada AR: *Fracture of the penis. Gentlemen. Urol.* 123: 285-286, 1980.
2. Meares EM: *Traumatic rupture of corpus cavernosum. J. Urol.* 105: 407, 1971.
3. Özen HA, Erkan I, Alkibay T et al: *Fracture of the penis and long-term results of surgical treatment. Br. J. Urol.* 58: 551-552, 1986.
4. Özkan S, Yiğitbaşı O, Özmen E ve ark: *Penis fraktürü tedavi ve takibi. Üroloji Bülteni.* 2: 132-133, 1991.
5. Oesterwitz H, Bick C, Braun E: *Fracture of the penis: Report of 6 cases and review of the literature. Int. Urol. Nephrol.* 16: 123-127, 1984.
6. Kalash SS, Young JD: *Fracture of penis: Controversy of surgical versus conservative treatment. Urology.* 24: 21-25, 1984.
7. El-Sherif AE, Dauleh M, Allowneh N et al: *Management of fracture of the penis in Qatar. Br. J. Urol.* 68: 622-625, 1991.
8. Taha SA, Saharayah A, Kamal BA et al: *Fracture of the penis surgical management. Int. Surg.* 73: 63-64, 1988.
9. Walton JK: *Fracture of the penis with laceration of the urethra. Br. J. Urol.* 51: 308-309, 1979.
10. Parrillo SJ, Suzann EK, Finkelstein L et al: *Fracture of the penis. Ann. Emerg. Med.* 10: 376-378, 1980.